

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 290/2016-10

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 11. mája 2016 predbežne prerokoval sťažnosť [REDAKČIA], [REDAKČIA] [REDAKČIA] pre namietané porušenie jeho základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 a 2 a základného práva na obhajobu podľa čl. 50 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky a práva na spravodlivé súdne konania podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd rozsudkom Okresného súdu Malacky sp. zn. 1 T 263/2008 z 23. októbra 2013 a rozsudkom Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 1 To 99/2014 z 20. augusta 2015 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť [REDAKČIA] o d m i e t a pre neprípustnosť.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 14. decembra 2015 doručená sťažnosť [REDAKČIA], [REDAKČIA] [REDAKČIA] (ďalej len „sťažovateľ“), pre namietané porušenie jeho základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 a 2 a práva na obhajobu podľa čl. 50 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv

a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) rozsudkom Okresného súdu Malacky sp. zn. 1 T 263/2008 z 23. októbra 2013 (ďalej len „rozsudok okresného súdu“) a rozsudkom Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 1 To 99/2014 z 20. augusta 2015 (ďalej len „rozsudok krajského súdu“).

V sťažnosti sťažovateľ uviedol: *«Dňa 29.07.2015 na „VZ“ konanom na KS BA pod sp. zn. 1To 99/2014 mi predsedníčka senátu ... doručila uznesenie o nevyhlúčení sa prísediacich, voči tomuto uzneseniu som ihneď podal sťažnosť do zápisnice na „VZ“. Toto „VZ“ bolo odročené na deň 20.08.15, teda od „VZ“ ubehlo 22 dní, kde s vo veci rozhodlo aj napriek tomu, že do dnešného dňa nie je rozhodnuté o sťažnosti, ktorú som zahlásil do zápisnice na „VZ“. ...*

Dňa 07.05.2011 som bol vzatý do väzby v inej trestnej veci, tým pádom nastala nutná obhajoba podľa ustanovenia §37 ods. 1 Tr. poriadku, sudca OS MA... konal vo veci bez obhajcu aj napriek tomu, že vo veci som , ako obžalovaný musel mať obhajcu... Okresný súd Malacky pod sp. zn. 1T 263/2008 konal bez obhajcu teda rozhodol uznesením o nevyhlúčení sa načo som voči uzneseniu v zákonnej lehote podal sťažnosť, o ktorej rozhodoval Krajský súd v Bratislave od sp. zn. 4Tos 06/2012. Tvrdenie Krajského súdu v Bratislave pod sp. zn. 1To 99/2014 na str. 15 rozsudku, že obhajcovi [REDACTED] boli riadne doručené uznesenia o nevyhlúčení sa je irelevantné z dôvodu, že v čase rozhodovania o námietke zaujatosti na Krajskom súde v Bratislave som nemal obhajcu žiadneho...»

Sťažovateľ navrhuje, aby ústavný súd: *„... prikázal obnoviť stav pred porušením práva alebo slobody, alebo aby prikázal vo veci konať tomu, kto právo alebo slobodu porušil.“*

II.

Podľa čl. 124 ústavy ústavný súd je nezávislým súdnym orgánom ochrany ústavnosti.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd,

alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 140 ústavy podrobnosti o organizácii ústavného súdu, o spôsobe konania pred ním a o postavení jeho sudcov ustanoví zákon.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa.

Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v ustanovení § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene, môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Podľa § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde sťažnosť nie je prípustná, ak sťažovateľ nevyčerpal opravné prostriedky alebo iné právne prostriedky, ktoré mu zákon na ochranu jeho základných práv alebo slobôd účinne poskytuje a na ktorých použitie je sťažovateľ oprávnený podľa osobitných predpisov.

Predmetom sťažnosti je námietka porušenia základného práva sťažovateľa na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 a 2 ústavy, práva na obhajobu podľa čl. 50 ods. 3 ústavy a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru. Sťažovateľ vytýka krajskému súdu, že nerozhodol o jeho sťažnosti podanej na verejnom zasadnutí konanom 29. júla 2015 proti uzneseniu, ktorým sa rozhodovalo o sťažovateľom vznesenej námietke zaujatosti,

a zároveň namieta, že v istej časti konania nemal obhajcu aj napriek tomu, že v jeho prípade boli naplnené podmienky povinnej obhajoby.

Vyčerpanie opravných prostriedkov alebo iných právnych prostriedkov, ktoré zákon sťažovateľovi na ochranu jeho základného práva účinne poskytuje a na použitie ktorých je oprávnený podľa osobitných predpisov, je jedným z atribútov prípustnosti sťažnosti podľa čl. 127 ods. 1 ústavy, a teda podmienkou konania vo veci individuálnej ochrany základných práv a slobôd pred ústavným súdom.

Zákon o ústavnom súde ako zákonnú podmienku ustanovuje, že pred podaním sťažnosti podľa čl. 127 ods. 1 ústavy musí sťažovateľ vyčerpať všetky procesné prostriedky (opravné alebo iné právne prostriedky), ktoré mu zákon na ochranu jeho základných práv alebo slobôd účinne poskytuje a na ktorých použitie je oprávnený podľa osobitných predpisov (§ 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde). *Ratio legis* tohto ustanovenia pritom spočíva nielen v tom, aby príslušná vec bol posúdená v prvom rade tými orgánmi verejnej moci, do ktorých právomoci takéto posúdenie prislúcha, ale tiež v tom, aby prípadné pochybenia mohli byť v rámci opravného konania pred orgánmi verejnej moci preskúmané a posúdené zákonom predvídaným spôsobom a v prípade potreby odstránené.

Vzhľadom na námietky sťažovateľa ústavný súd konštatuje, že tie boli dovolacím dôvodom vo vzťahu k okresnému súdu a krajskému súdu podľa § 371 ods. 1 písm. c) a písm. e) zákona č. 301/2005 Z. z. Trestný poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „Trestný poriadok“).

Podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku dovolanie možno podať, ak zásadným spôsobom bolo porušené právo na obhajobu.

Podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku dovolanie možno podať, ak vo veci konal alebo rozhodol orgán činný v trestnom konaní, sudca alebo prísediaci, ktorý mal byť vylúčený z vykonávania úkonov trestného konania.

Ústavný súd zotrúva v súlade so svojou doterajšou judikatúrou na tom, že sťažovateľ je pred podaním sťažnosti ústavnému súdu povinný vyčerpať všetky právne prostriedky, ktoré mu zákon na ochranu jeho základných práv alebo slobôd účinne poskytuje a na použitie ktorých je oprávnený podľa osobitných predpisov (napr. III. ÚS 152/03, II. ÚS 94/06).

Na základe uvedených skutočností ústavný súd túto sťažnosť podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde odmietol pre neprípustnosť.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 11. mája 2016